

Heidi Dammann
Movassbakken 3
0891 Oslo

Oslo tingrett
Postboks 8023 Dep
0030 Oslo

Oslo, 13. august 2015

Prosesskrift til Oslo tingrett

Sak nr: 14-103486TVI-OTIR/07

Saksøker: Advokatfirmaet Østberg AS
Postboks 7047 St. Olavs plass
0130 Oslo

Prosessfullmektig: Advokat Krisitan Voie Danielsen
Advokatfirmaet Hulaas AS
Postboks 6488 Etterstad
0606 Oslo

Saksøkt: Turid Heidi Dammann
Movassbakken 3
0891 Oslo

---o000o---

1 Hjelper i retten

Jeg begjærer herved at vitnet Enrique Perez-Terron vil være til stede under hele saken i medhold av tvistelovens 24-6 (2). Hans bistand er helt nødvendig for at jeg skal kunne gjennomføre rettssaken på grunn av mine handikap. Min hjelpeverge kjenner ikke saken så godt.

Enrique Perez-Terron trenger at høyttaleranlegg og teleslynge brukes.

2 Opptak

Jeg vil herved melde at jeg ønsker å gjøre opptak av hele rettssaken.

Jeg viser i den forbindelse til Justisminister Anundsens uttalelse.

Bilag 1: Brev fra justisminister Anundsen av 11. mars 2015 til Organisasjonen Menneskerettighet MR_N

3 Pauser

Jeg presiserer at regelmessige pauser er helt nødvendig for at jeg skal klare å gjennomføre rettssaken. Jeg vedlegger legeerklæring til støtte for dette.

Bilag 2: Legeerklæring av 11. august 2015

4 Rettens veiledning

Jeg viser til min e-post av 31. juli 2015, og til saksøkers prosesskrift av 7.8.2015. Jeg har ikke fått svar på noen av spørsmålene jeg stilte i min e-post.

Saksøker har anført i sitt prosesskrift at spørsmålene går lenger enn rettens veiledningsplikt, og at retten vil bli min prosessfullmektig ved å svare på spørsmålene.

Jeg viser til tvistelovens paragraf 1-1, der det blant annet heter at ulikheter i ressurser ikke skal være avgjørende for utfallet. Rettens veiledningsplikt er et av de virkemidler som skal brukes for å oppnå dette målet. Det følger da at veiledningen må være så omfattende som nødvendig for at jeg skal bli i stand til å utføre de prosesshandlingene jeg kan trenge å gjøre for ikke å lide rettstap, jf tvl §11-5 første punktum.

Dette er ikke det samme som å ta parti, og det er heller ikke det samme som å anbefale en handling over en annen. Også spørsmål elleve kan besvares på en saklig og nøytral måte uten å bli min prosessfullmektig.

Under sin prosedyre i leirsaken fikk adv. Østberg omfattende veiledning av rettens administrator vedrørende utformingen og struktureringen av påstanden. Dette er allerede redegjort for ved de innsendte bevis, se utskrift av Østbergs prosedyre (vedlagt prosesskrift av 7.7.2015) minuttall 1:24:22 til 1:30:33. Seks dyrebare minutter medgikk til dette.

Saksøkers anførsel i denne forbindelse er helt uberettiget.

5 Krav om avskjæring av saksøkers anførsler

Saksøker har fremsatt anførsler som aktualiserer de første spørsmål i min epost av 31.7.2015.

Jeg anmoder retten om å avskjære anførslene av grunner som jeg redegjør for her.

Jeg gjengir her de tre første spørsmål på nytt, uten kontekst.

Spørsmål 1: *Jeg ber om rettens veiledning om hvorvidt retten kan og vil legge mine anførsler til grunn dersom det ikke fremkommer en motsigelse.*

Spørsmål 2: *Jeg ber retten om særlig å opplyse til meg om hvordan dette vil forholde seg dersom det fremkommer motsigelser av uspesifikk generell karakter.*

Spørsmål 3: *Jeg ber retten om å gi meg særlig veiledning om hvordan jeg kan forsvare meg dersom innsigelsene kommer først i selve rettsalen. Vil retten da gi anledning til kontradiksjon med forsvarlig bevisførsel?*

Hva gjelder spørsmål 2, har nå saksøker i prosesskrift av 7.8.2015 fremmet en innsigelse som lyder slik:

"Så vidt jeg skjønner saksøkte gjør hun gjeldende at hun skulle hatt et betydelig erstatningskrav mot Rein Dammann som hun ikke vant frem med. Dette bestrides. Advokat Østberg var her bundet av tidligere prosessfullmektigers prosesshandlinger og overtok saksøksmålet."

Blant de erstatningskrav som jeg hadde mot Rein Dammann var krav om erstatning for tapt arbeidsfortjeneste. Påstandsgrunnlaget for dette kravet omfattet slike ting som at Rein Dammann tømte selskapets bankkonti. For å avgjøre om adv. Østbergs handlemåte utgjør et kontraktsbrudd, kan retten få behov for å ta stilling til om jeg hadde et prosedabelt krav. Jeg trenger da å vite om det er nødvendig for meg å føre bevis for at Rein Dammann tømte selskapets bankkonti. Kan saksøkers ovennevnte bestridelse medføre at jeg må anse det som bestridt at Rein Dammann tømte selskapets bankkonti? Må jeg bevise at Rein Dammann tømte selskapets bankkonti? Eller vil retten legge til grunn at Rein Dammann tømte selskapets bankkonti, som om dette var erkjent av saksøker?

Påstandsgrunnlaget omfattet også at Rein Dammann avviste kunder. Medfører saksøkers bestridelse at det også er bestridt at Rein Dammann avviste kunder? Må jeg føre bevis for at Rein Dammann avviste kunder? Eller kan jeg stole på at retten vil legge til grunn at Rein Dammann avviste kunder i en slik utstrekning som er relevant for mitt påstandsgrunnlag?

Tilsvarende spørsmål gjør seg gjeldende for alle andre deler av påstandsgrunnlaget som kan tenkes å berøres av saksøkers bestridelse. Dette illustrerer at saksøkers anførsel er alt for vag til å gi grunnlag for kontradiksjon. Jeg ber retten om å avskjære anførselen.

Det siste punktum av det siterte avsnitt fremstår som en meningsløshet. Jeg ikke kan se at det foreligger noen prosesshandlinger fra de tidligere advokater i saken, som skulle kunne binde adv. Østberg på slik måte at dette kunne utgjøre en hindring for å fremme mine erstatningskrav på forsvarlig vis. All den stund saksøker ikke konkretiserer og klargjør både hvilke prosesshandlinger han sikter til og hvilke hindringer dette utløste for hvilke potensielle og relevante prosesshandlinger til fremmelse av mine erstatningskrav, har heller ikke jeg noen realistisk mulighet til å inngi meningsfull kontradiksjon. Jeg ber derfor retten om å avskjære denne del av saksøkers anførsel.

6 Saksøkers krav om avskjæring av mine bevis.

Jeg motsetter meg at mine prosesskriv, påstandsgrunnlag og beviltilbud avskjæres.

Hva gjelder tvl § 9-16, er vilkårene i unntaksbestemmelsene oppfylt.

(a) Jeg vil redegjøre nærmere nedenfor hvorfor jeg ikke er å bebreide. I korthet, jeg har ikke noen faktiske muligheter til å skrive prosesskrifter selv, når disse skal ha en slik struktur at de kan virke i saken. Jeg er da avhengig av bistand, og jeg har hatt en annen omfattende rettsak som har lagt beslag på alle tilgjengelige ressurser.

(b) Adv. Østberg har kjent til mine anførsler som i stor grad er overlappende med klagene til Advokatforeningens disiplinærutvalg og til Disiplinærnemnda for advokatvirksomhet, helt siden han svarte på disse klagene i 22.11.2013. Da jeg som svar på rettens spørsmål sendte disse klagene til retten, har saksøker visst at jeg ønsket å anføre de samme forholdene for tingretten. Saksøker fikk den mer formelle presiseringen av mine anførsler og bevilstilbud i prosesskrift av 7.7.2015, nær seks uker før hovedforhandling. Ettersom Østberg har snakket (eller skal/skulle ha snakket) med vitnene om de samme tema (for mange av punktenes vedkommende) eller var til stede da de forhold utspant seg som vitnene skal snakke om (for de øvrige punkter), er Østberg meget vel kjent med bevisene og bør da som profesjonell advokat ikke ha vanskelig for å utarbeide de svar og imøtegeelser han måtte ønske.

(c) Nektelse vil kunne medføre betydelige tap for meg da Østbergs krav med morarenter og saksomkostninger vil utgjøre 650.000 kroner eller mer.

Det er ikke riktig at det ikke skulle være tydelig redegjort for hva dokumentene skal godtgjøre. Tvistelovens § 21-7 gir ikke rettslig grunnlag for avskjæring av mine bevis da vilkårene ikke er oppfylt. Tvl. 21-8 får heller ikke anvendelse fordi kravbeløpet er betydelig, og fordi adv. Østberg selv vil bli å bebreide dersom han ikke klargjør hvilke deler av påstandsgrunnlaget han ikke bestrider. Det er grunn til å tro at det ville muliggjøre en betydelig konsentrasjon av bevisførselen rundt de deler som måtte forbli omstridt.

Jeg går da over til å redegjøre for punkt (a) ovenfor, at jeg ikke er å bebreide for at jeg ikke har maktet å inngi den nødvendige klargjøring av påstandsgrunnlaget på et tidligere tidspunkt.

Jeg har ingen mulighet som helst til å fremme min sak uten betydelig bistand, uansett hvor lang tid jeg måtte få, dersom kravet til fremstilling ikke reduseres slik at en helt ustrukturert fremstilling er nok. Dette har ikke skjedd, og av denne grunn ble det fra blant annet ADHD-foreningen gjort en innsats for å skaffe meg en hjelpeverge i tilknytning til mine anstrengelser for å anke tingrettens beslutning i leirsaken til lagmannsretten. Det viste seg at hjelpevergen ikke ville påta seg å gi den nødvendige assistanse. I stedet søkte han å finne en prosessfullmektig villig til å bistå pro bono. To større byråer responderte, men avsto etter at de hadde sett på saken. Da sa hjelpevergen fra seg vergeoppdraget. Dette medførte at fylkesmannen omgjorde beslutningen om hjelpeverge. Dette ble på nytt reversert i fjor høst med bistand fra advokatene Cecilie Schjætvet og Renate Melby i Hestenes og Drammer, og min nåværende verge, Olav Bråten, tilrådte denne funksjonen. Men heller ikke han har sett seg i stand til å følge opp min sak på en måte som kunne gi meg selv den tynneste strime av rettssikkerhet. Hestenes og Drammer ville i utgangspunktet bare bistå med en klage til Disiplinærnemnda for advokatvirksomhet. I etterkant av dette skrev disse advokatene også et tilsvarende svar til stevningen, men frasa seg å følge opp videre.

I mellomtiden hadde jeg også en stor rettssak mot Protector Forsikring, se gjerne Kapital nummer 19 side 28 og nummer 21 side 78 i 2014, samt nr 1 side 62 i 2015. I denne saken fikk jeg til dels vesentlig medhold, noe som kun var mulig takket være en omfattende bistand fra tallrike hjelpere. Dom i denne saken falt den 8.12.2014, og jeg anket til Høyesterett den 26.1.2015, og måtte følge opp med prosesskrift og tilsvarende til avledet motanke så sent som 11. mars 2015. Dette gjorde det helt umulig for meg å forberede den foreliggende sak. Det lå fullstendig utenfor min kapasitet å skulle kjøre to saker samtidig. Siden det stod langt større beløp på spill i hussaken, var jeg helt nødt til å prioritere den.

Etter årsskiftet søkte jeg på nytt å slå alarm om at jeg var helt forsvarsløs i saken som adv. Østberg hadde anlagt mot meg, og hjelpeverge gjorde atter forsøk på å finne noen som ville ta saken pro bono. Jeg trodde jeg hadde napp hos et større advokatfirma, og anførte dette i en begjæring om utsettelse. Dessverre ble det heller ikke noe av.

I april og mai var jeg meget syk i 5 uker av en kraftig influensa og bronkitt.

Jeg fikk på nytt et tilsagn om bistand, og denne gangen har det virket. Imidlertid var ikke bistanden slik at prosesskrift ble skrevet av profesjonelle. I stedet har jeg fått anvisninger som jeg så har måttet viderebringe til Enrique Perez-Terron, som så har skrevet prosesskrivene i mitt navn. Dette viste seg vanskelig fordi anvisningene var abstrakte og prinsipielle, og fremstod da for Perez-Terron som meget flertydige. Enrique Perez-Terron arbeidet døgnet rundt så langt kreftene rakk fra medio mai, gjennom hele juni, til vi klarte å ferdigstille prosesskrivet at 7.7.2015. Jeg hadde over hodet ingen muligheter til å påskynde arbeidet.

Retten bør forholde seg til virkeligheten slik den vitterlig er. Gratis bistand vokser ikke på trær. Jeg har ved atskillige anledninger betalt det jeg kunne avse, for å få en konsultasjon. Men så lenge jeg ikke lenger kan legge hundretusener på bordet, eksisterer ikke den kompetente hjelper som kan ta hele saken alene. Jeg er henvist til å tigge litt hjelp her og litt der, og sette sammen etter evne, eller få hjelperne til å koordinere med hverandre. Det tar tid.

Jeg har stått på i ett strekk med disse to sakene helt siden høsten 2009. Jeg har hatt til sammen seks uker ferie i de siste seks år. I alle ledd er jeg blitt fortalt at det ikke teller, at retten verken vil eller kan ta hensyn til at jeg har to saker. Selv da jeg ennå hadde prosessfullmektiger i hver sak, krevde sakene en heltids innsats fra meg og stor innsats fra mine hjelpere. Ettersom jeg vinner noe innsikt i rettssystemet, stiller jeg meg stadig mer tvilende til at det skulle være riktig at retten ikke kan ta hensyn til virkeligheten. Jeg ber nå retten om å legge til grunn at jeg har gjort det som kan forventes av meg og ikke legge meg til last at jeg ikke har kunnet mer.

At vårt demokratiske samfunn for mange år siden vedtok å avskaffe det vesentlige av fri rettshjelp, betyr ikke at rettssikkerheten ble avskaffet som grunnleggende prinsipp. Det påhviler da rettsvesenet å tilpasse seg en endret situasjon og innrette seg slik at et stort antall selvprosederende med varierende forutsetninger gis en reell mulighet til å bli hørt. Herunder må også anvende en realistisk målestokk for hva som skal kreves at ubemidlede parter skal kunne klare.

Jeg konkluderer at jeg ikke er å bebreide at påstandsgrunnlag og bevisstilbud ikke ble konkretisert bedre på et tidligere tidspunkt.

Dersom retten skulle nære tvil om sannheten av denne redegjørelse ber jeg om anledning til bevisførsel.

7 Den resterende tid til hovedforhandlingen

Det er nå kun fem dager igjen til hovedforhandlingen. Jeg ber om at retten må finne måter å unngå at jeg blir sittende resten av tiden med å skrive prosesskrifter som dette, i stedet for å forberede foredrag, spørsmål til vitner og prosedyre.

Dette prosesskriftet har tatt Enrique Perez-Terron og meg over seks timer å skrive. Dette er en svært stor del av den lille tid som gjenstår til hovedforhandlingen.

Saksøker har visst siden i juni at retten hadde satt frist til 3. august for sluttinnlegg. Saksøker har likevel ikke inngitt noe sluttinnlegg, og har åpenbart bedt om og fått utsettelse til 7.8 med å inngi bemerkninger til prosesskrivet av 7.7.2015. I lys av hvor lite det står i saksøkers prosesskrift av 7.8.2015, er det uforståelig at han skulle trenge hele 31 dager.

Verken Perez-Terron eller jeg er profesjonelle advokater, likevel har vi produsert et prosesskrift av 7.7.2015 som inneholder ti ganger flere konkrete kvalitetssikrede faktiske opplysninger per medgått uke, enn det saksøker har levert. Dette kan bare bety at saksøker ikke har anstrengt seg for å opplyse saken - i strid med tvl 21-4. Han har spekulert i at jeg ikke skulle makte å skrive et påstandsgrunlag som retten kunne bygge på, og spekulert i at han på denne måten kunne bruke rettsvesenet som et maktapparat for å avkreve meg et svimlende beløp - tre netto årsinntekter for meg - som han ikke har rett til.

Jeg ber om at retten strekker seg etter å påse at den kan oppfylle den misjon den har i et sivilisert samfunn, som nærmere angitt i tvl. 1-1 første ledd.

Oslo 13. august 2013

Turid Heidi Dammann